

Noční soud

Vladimír Merta

Pozdě v noci na vládním tenisovém hřišti
zasedal poslední Nejvyšší soud
Pod obrazem mistra Jana Husa
usedl sňatý soudce a jeho doprovod
Na reflektory ozářené zákony
se nikdo neodvážil pohlédnout
Hlavní soudce zazvonil lžičkou
na prázdnou hořčičnou sklenici
Hluchoněmí poradci v kápích
přinesli otlučenou soudní lavici
Zasedání bylo veřejné
možná právě proto nikdo nepřišel
Na výzvu: - Obžalovaný vstaňte!
nikdo z přítomných neslyšel
Jeden z nás musí být vyvržen
do vlnobití krevní msty
Jeho jméno budiž Jonáš
náhodně z klobouku buď vytažen
Napište na papír jméno plat a počet dětí
Má co chtěl mít - teď bude zavražděn
- Pomozte jsem sám a slabý!
vykřikl mu na něho naplili
- Celé noci jsem se bál a trápil
ve dne jste mne nutili být opilý
Vykonaval jsem svou práci rád
často k vám chodil ptát se na radu
Jsem jenom vrátný u devatera dveří
a hlídám vaši soukromou zahradu -
Kamenné tváře soudících svědků
visely nad ním jako zvony do ticha
Potom někdo vybalil svačinu
někdo si vrazil nůž hluboko do břicha
V takové chvíli soudní sluha
položil na stůl ranní noviny
V průběhu dne beze stopy zmizel
zanechal dopis: Kdo z ostatních je bez viny?
Na tuto chvíli čekal Jonáš
a zamíchal se do davu
A při snídani doma vykládal
- Málem jsme měli další opravu-
A na vládním tenisovém hřišti
zavládlo ticho do běla
A první ranní tramvaj s dělníky
se rozjela do téra